

31986L0363

7.8.1986

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 221/43

DYREKTYWA RADY

z dnia 24 lipca 1986 r.

w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni

(86/363/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja roślinna i zwierzęca odgrywa bardzo ważną rolę we Wspólnocie;

szkodliwe organizmy i chwasty bezustannie oddziałują na wydajność tej produkcji;

absolutnie podstawową kwestią jest ochrona przed szkodliwymi organizmami i chwastami roślin produktów roślinnych i zwierzęcych, nie tylko aby zapobiec spadkowi wydajności, ale także aby podnieść wydajność produkcji rolnej;

jedną z najważniejszych metod ochrony roślin, produktów roślinnych i zwierzęcych inwentarza żywego przed oddziaływaniem szkodliwych organizmów i chwastów jest stosowanie pestycydów chemicznych;

pestycydy te, wywierając korzystny wpływ na produkcję roślinną i zwierzęcą, są jednakże ogólnie toksycznymi substancjami lub preparatami powodującymi niebezpieczne skutki uboczne;

duża liczba pestycydów oraz ich metabolitów lub produktów powstających z rozpadu może wywierać szkodliwy wpływ na konsumentów produktów roślinnych i zwierzęcych;

pestycydy i zanieczyszczenia, które mogą im towarzyszyć, mogą stanowić zagrożenie dla środowiska naturalnego i poprzez produkty pochodzenia zwierzęcego wywierać pośredni wpływ na człowieka;

w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom i zwalczania ich wiele Państw Członkowskich dokonało już ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości niektórych pestycydów w artykułach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni;

istniejące w poszczególnych Państwach Członkowskich różnice, wynikające z najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, mogą przyczynić się do powstania barier w handlu i w ten sposób zakłócić swobodny przepływ towarów we Wspólnocie;

z tego powodu w pierwszej kolejności powinny zostać ustalone najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości niektórych związków chloroorganicznych w mięsie i produktach mięsnych, w mleku i w przetworach mlecznych, których przestrzega się od chwili włączenia produktów do obiegu;

co więcej, przestrzeganie najwyższych dopuszczalnych poziomów zapewni swobodny obrót towarami oraz należyta ochronę zdrowia konsumentów;

jednocześnie Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do przeprowadzania kontroli poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, wytwarzanych i spożywanych na ich terytorium, za pomocą systemu monitoringu i podobnych środków działania, w celu zapewnienia ochrony odpowiadającej ochronie wynikającej z ustalonych najwyższych dopuszczalnych poziomów;

zwykle wystarczające jest stosowanie kontrolnego pobierania próbek ze świeżego mleka lub mrożonej śmietany w mleczarni lub przy przekazywaniu do sprzedaży ostatecznemu konsumentowi; Państwa Członkowskie powinny jednakże zostać również upoważnione do stosowania kontrolnego pobierania próbek ze świeżego mleka i świeżej śmietany na wcześniejszym etapie;

nie jest konieczne stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do produktów przeznaczonych do wywozu do państw trzecich;

powinno zezwolić się, aby Państwa Członkowskie mogły doraźnie zredukować ustalone poziomy, jeśli niespodziewanie ustalone poziomy okażą się niebezpieczne dla zdrowia ludzi lub zwierząt;

właściwe jest, aby w takim przypadku w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin ustanowić ścisłą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją;

w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, w przypadku gdy środki spożywcze zostaną wprowadzone do obrotu, Państwa Członkowskie muszą zapewnić stosowne środki kontroli;

powinny zostać ustalone wspólnotowe metody pobierania próbek i przeprowadzania analiz, stosowane przynajmniej jako metody odwoławcze;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1980, str. 14.⁽²⁾ Dz.U. C 28 z 9.2.1981, str. 64.⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 18.11.1980, str. 29.

metody pobierania próbek i analizowania stanowią zagadnienia o charakterze naukowym i technicznym, które powinny zostać ustalone, w ramach Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin, w drodze procedury ściślej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją;

dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem⁽¹⁾ wewnątrz Wspólnoty, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85⁽²⁾, dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁽³⁾, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, oraz dyrektywa Rady 85/397/EWG z dnia 5 sierpnia 1985 r. w sprawie zdrowia i problemów zdrowotnych zwierząt, wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy mlekiem poddanym obróbce termicznej⁽⁴⁾ wewnątrz Wspólnoty, zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, przewidują ustalenie dopuszczalnych limitów stosowania pestycydów w stosunku do świeżego mięsa przesyłanego z jednego Państwa Członkowskiego do innego, świeżego mięsa przywożonego z państw trzecich oraz mleka poddanego obróbce termicznej, wysyłanego z jednego Państwa Członkowskiego do innego, oraz przewidują ustanowienie wymaganych metod analizy; jednocześnie maksymalne dopuszczalne poziomy pozostałości, ustanowione w niniejszej dyrektywie, powinny także być stosowane do celów wymienionych we wspomnianych trzech dyrektywach;

właściwe jest, aby Państwa Członkowskie sporządzały roczne sprawozdanie dla Komisji w sprawie wyników ich środków kontrolnych, w celu umożliwienia zebrania informacji dotyczących poziomów pozostałości pestycydów do celów Wspólnoty jako całości;

Rada powinna dokonać przeglądu niniejszej dyrektywy przed dniem 30 czerwca 1991 r. w celu doprowadzenia do ustalenia jednolitego systemu wspólnotowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy artykułów pochodzenia zwierzęcego, wymienionych w załączniku I, o ile środki spożywcze mogą zawierać pozostałości pestycydów, wymienionych w załączniku II, i bez uszczerbku dla przepisów prawa wspólnotowego lub przepisów prawa krajowego dotyczących dietetycznej żywności lub żywności przeznaczonej dla dzieci.

Artykuł 2

1. Ilekroć w niniejszej dyrektywie jest mowa o „pozostałościach pestycydów”, oznacza to pozostałości pestycydów i ich metabolitów oraz produktów rozpadu lub reakcji, wymienione w wykazie w załączniku II, które obecne są w produktach lub na powierzchniach produktów, określone w art. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 21.12.1972, str. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 226 z 24.8.1985, str. 12.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „wprowadzanie do obiegu”, oznacza wszelkie przekazywanie, w zamian za zapłatę albo bez zapłaty, produktów, określone w art. 1.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że produkty, określone w art. 1, od momentu wprowadzenia ich do obiegu, nie stanowią, w następstwie obecności pozostałości pestycydów, zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.

2. Państwa Członkowskie nie mogą zabraniać lub utrudniać wprowadzania do obiegu na swoim terytorium produktów określonych w art. 1 na takiej podstawie, że produkty zawierają pozostałości pestycydów, jeśli ilość pozostałości nie przekracza najwyższych poziomów określonych w załączniku II.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie stanowią, że produkty określone w art. 1 nie mogą zawierać, od momentu wprowadzenia do obiegu, poziomu pozostałości pestycydów wyższego od poziomów określonych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, przynajmniej poprzez kontrolne pobieranie próbek, zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami, ustalonymi zgodnie z ust. 1.

Artykuł 5

1. W przypadku produktów określonych w art. 1, innych niż produkty przywożone z państw trzecich lub przeznaczone dla innych Państw Członkowskich, Państwa Członkowskie mogą, w drodze odstępstwa od art. 4, kontynuować stosowanie systemu monitoringu, już funkcjonującego na terytorium Państwa Członkowskiego, którego celem jest badanie obecności pozostałości pestycydów obok stosowania innych środków, tak aby zapewnić uzyskanie efektu równorzędnego poziomom pozostałości pestycydów, ustalonych w załączniku II, oraz aby ocenić całkowite narażenie diety spożywanej przez całą populację, wynikające z obecności pozostałości pestycydów, bez względu na źródło pochodzenia pozostałości. Takie środki obejmują regularne reprezentatywne kontrole pozostałości pestycydów w typowych dietach.

2. Państwa Członkowskie informują inne Państwa Członkowskie i Komisję o wykonaniu przepisów ust. 1.

Artykuł 6

Bez względu na przepisy art. 4 w przypadku produktów określonych w załączniku I, umieszczonych w pozycji nr 04.01 Wspólnej Taryfy Celnej, przewidziane kontrolne pobieranie próbek przeprowadza się w mleczarni lub, jeśli próbki nie zostaną dostarczone do mleczarni, w punkcie zaopatrzenia konsumenta. Państwa Członkowskie mogą jednakże postanowić również o kontrolnym pobieraniu próbek od momentu, w którym produkty wprowadza się po raz pierwszy do obiegu.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie sporządzają sprawozdanie dla Komisji dotyczące wyników oficjalnych kontroli, przeprowadzonego monitoringu i innych środków działania podjętych, przed dniem 1 sierpnia każdego roku, zgodnie z art. 4 oraz tam, gdzie stosowne, z art. 5, w ciągu minionego roku.

Artykuł 8

1. Metody pobierania próbek i analizy, niezbędne do celów przeprowadzenia kontroli, monitoringu i innych środków, określone w art. 4, i tam, gdzie stosowne, w art. 5, ustalane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12. Ustanowienie wspólnotowych metod analizy, stosowanych w przypadkach spornych, nie wyklucza stosowania przez Państwa Członkowskie innych, naukowo uzasadnionych metod mogących przynieść porównywalne wyniki.

2. Państwa Członkowskie informują inne Państwa Członkowskie i Komisję o stosowaniu innych metod zgodnie z ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla wspólnotowych środków inspekcji weterynaryjnej, w zakresie kontroli pozostałości pestycydów w produktach, określone w art. 1, w szczególności środków przyjętych zgodnie z dyrektywami 64/433/EWG, 72/462/EWG i 85/397/EWG.

Artykuł 9

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie uznaje, że najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości, ustalony w załączniku II, zagraża zdrowiu ludzkiemu i wobec tego wymaga podjęcia natychmiastowego działania, Państwo Członkowskie może tymczasowo obniżyć tę zawartość na obszarze swojego terytorium. W takim przypadku Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o podjętych środkach, załączając uzasadnienie.

2. W przypadku sytuacji określonej w ust. 1 należy, zgodnie z procedurą określoną w art. 13, podjąć decyzję o ewentualnej zmianie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości wskazanych w załączniku II. Do czasu podjęcia decyzji przez Radę lub Komisję, zgodnie z wyżej wymienioną procedurą, Państwo Członkowskie może kontynuować stosowanie przyjętych środków.

Artykuł 10

Bez uszczerbku dla przepisów art. 9 zmiany w najwyższych dopuszczalnych poziomach pozostałości określonych w załączniku II, wynikające z rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej, przyjmowane są przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

Artykuł 11

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje w drodze dyrektyw wszelkie nowe wykazy produktów lub nowe wykazy pozostałości pestycydów w produktach i na powierzchniach produktów, określonych w art. 1, oraz ich najwyższe dopuszczalne wartości.

Artykuł 12

1. W przypadkach gdy stosuje się procedurę określoną w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. W ramach Komitetu głosy Państw Członkowskich są ważne w sposób określony w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyraża swoją opinię w sprawie środków w określonym terminie, ustalonym przez przewodniczącego przy uwzględnieniu pilności rozpatrywanych spraw. Opinie przyjmuje się większością 54 głosów.

4. W przypadku gdy środki są zgodnie z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje je i niezwłocznie je realizuje. Jeśli środki nie są zgodne z opinią Komitetu albo nie wyrażono opinii, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie propozycję w sprawie środków, które mają być podjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli Rada nie uchwała żadnych środków w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki, chyba że Rada głosowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 13

1. W przypadku gdy stosuje się procedurę określoną w niniejszym artykule, przewodniczący niezwłocznie przedstawia dane zagadnienie Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego.

2. W ramach Komitetu głosy Państw Członkowskich ważne są w sposób określony w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyraża swoją opinię w sprawie środków w ciągu 2 dni. Opinie przyjmuje się większością 54 głosów.

4. W przypadku gdy środki są zgodne z opinią Komisji, Komisja przyjmuje je i niezwłocznie realizuje. Jeśli środki są niezgodne z opinią Komisji albo opinia nie została wyrażona, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie propozycję w sprawie środków, które mają być podjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie 15 dni od dnia przedstawienia propozycji Radzie Rada nie przyjmie żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki, chyba że Rada głosowała przeciwko nim zwykłą większością głosów.

Artykuł 14

Przepisów niniejszej dyrektywy nie stosuje się do produktów, o których mowa w art. 1, jeżeli można ustalić, przynajmniej za pomocą właściwych dowodów, że produkty przeznaczone się na wywóz do państw trzecich.

Artykuł 15

W celu usprawnienia działania systemu wspólnotowego wprowadzonego przez niniejszą dyrektywę Rada, na podstawie sprawozdania Komisji, któremu w razie potrzeby towarzyszą odpowiednie wnioski, ponownie zbada niniejszą dyrektywę najpóźniej do dnia 30 czerwca 1991 r.

Artykuł 16

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1988 r. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o treści podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 1986 r.

W imieniu Rady

A. CLARK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
ex 02.01	Mięso i jadalne odpady poubojowe koni, osłów, mułów i osłomułów, bydła rogatego, świń, owiec i kóz, świeże, schłodzone lub mrożone
02.02	Drób bity (to jest ptactwo domowe, kaczki, gęsi, indyki i perliczki) oraz ich jadalne odpady poubojowe (z wyjątkiem wątroby), świeże, schłodzone lub mrożone
02.02	Wątróbka drobiowa, świeża, schłodzona, zamrożona, solona lub w solance
ex 02.04	Inne mięso oraz jadalne mięsne odpady poubojowe, świeże, schłodzone lub mrożone, gołębi domowych, królików domowych i dzicyzyna
ex 02.05	Tłuszcz wieprzowy i tłuszcz drobiowy, świeży, schłodzony, mrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
02.06	Mięso i jadalne podroby mięsne (z wyjątkiem wątroby drobiowej), solone, w solance, suszone lub wędzone
04.01	Mleko i śmietana, świeże, niezagęszczone lub słodzone
04.02	Mleko i śmietana, utrwalone, zagęszczone lub słodzone
04.03	Masło
04.04	Sery i twarogi
ex 04.05	Jaja ptaków i żółtka jaj, świeże, suszone lub inaczej utrwalone, słodzone lub nie, z wyjątkiem jaj wylęgowych, jak również jaj przeznaczonych do innych celów niż spożywcze
16.01	Kiełbasy i podobne, z mięsa, mięsnych odpadów poubojowych lub krwi zwierzęcej
16.02	Inne wyroby lub konserwy mięsne lub z mięsnych odpadów poubojowych

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałości pestycydów	Maksymalne dopuszczalne poziomy pozostałości w mg/kg (ppm)		
	tłuszczu, zawartego w mięsie, wyrobach mięsnych, odpadach poubojowych i tłuszczów zwierzęcych wymienionych w załączniku I w pozycjach nr ex 02.01, 02.02, 02.03, ex. 02.04, ex. 02.05, 02.06, 16.01 i 16.02 ⁽¹⁾	dla surowego mleka świeżego i pełnego świeżego mleka krowiego wymienionego w załączniku I w pozycji 04.01; dla innych środków spożywczych w pozycjach 04.01, 04.02, 04.03, i 04.04. zgodnie z ⁽²⁾	świeżych jaj w skorupkach, dla jaj ptasich i żółtek jaj wymienionych w załączniku I w pozycji ex 04.05
1. aldryna	0,2	0,006	
2. dieldryna (HEOD)			
} pojedynczo lub łącznie z w przeliczeniu na dieldrynę (HEOD)			
3. chlordan (suma izomerów cis- i trans- oraz oksychlordan w przeliczeniu na chlordan)	0,5	0,002	
4. DDT (suma izomerów DDT, TDE i DDE w przeliczeniu na DDT)	1	0,04	
5. endryna	0,05	0,0008	
6. heptachlor (suma heptachloru i epoksydu heptachloru, wyrażona jako heptachlor)	0,2	0,004	
7. heksachlorobenzen (HCB)	0,2	0,01	
8. heksachlorocykloheksan (HCH)			
8.1. izomer-alfa	0,2	0,004	
8.2. izomer-beta	0,1	0,003	
8.3. izomer-gamma (lindan)	2	0,008	
	ex 02.01 baranina		
	1 inne produkty		

⁽¹⁾ W przypadku środków spożywczych o zawartości tłuszczu 10 % lub mniej, wagowo, pozostałości odnoszą się do całej masy środka spożywczego wraz z kością. W takich przypadkach, najwyższy dopuszczalny poziom zawartości to jedna dziesiąta wartości odnoszącej się do zawartości tłuszczu, ale musi być nie mniej niż 0,01 mg/kg.

⁽²⁾ W oznaczaniu pozostałości w surowym mleku krowim i pełnym mleku krowim 4-procentowa zawartość tłuszczu, wagowo, powinna być wzięta jako podstawa. Dla mleka surowego i mleka pełnego innego pochodzenia zwierzęcego pozostałości są podawane w przeliczeniu na tłuszcz.

Dla innych środków spożywczych, wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 04.01, 04.02, 04.03 i 04.04:

— przy zawartości tłuszczu mniej niż 2 % wagowo najwyższy dopuszczalny poziom to połowa wartości ustalonej dla mleka surowego i mleka pełnego,

— przy zawartości tłuszczu 2 % lub więcej, wagowo, najwyższy dopuszczalny poziom jest wyrażony w mg/kg tłuszczu. W takich przypadkach najwyższy dopuszczalny poziom to 25 x wartość ustalona dla mleka surowego i mleka pełnego.